

RECENSIONER

Bonniers Litterära Magasin
Dec 1938

Ny Lyrik recensent Johannes Edfeldt

Gustaf Ullman: Blodströmmen. Bonniers. 2:25.

Bengt E. Nyström: Levande jord. Diakonistyrelsen. 3:50.

Nils Ludvig: Nian. Gleerups. 3:-.

Anders Frostenson: Genom lyckta dörrar. Bonniers. 2:50

Åke Gustafsson: Vandraren och solen. Bonniers. 3:50.

Elvin Enqvist: Etyder. Bonniers. 2:25.

Anders Frostenson tillhör veterligen en yngre generation än de ovan nämnda poeterna, och hos honom gör sig också en annan och ångestfullare ton märkbar: Polerna i hans dikt heta ångest och andakt. Om poeten sedan räknar sig bland Oxfordkonventiternas lilla skara eller ej, hör inte till saken. Hans dikt har i varje fall en religiös klangbotten och över denna bygger han upp sin dikt, som beflitar sig med sakliga och nyktra tonfall i stil med dessa:

Ur denna tidsålders ordning
måste vi förlossas;
sprängas måste dess gränser,
dess murar krossas;

lämnas alla klokskapens
räkne- och tänkesätt,
innan vi spåret kan finna,
som leder oss rätt.

Om programmets bärkraft kan man ju tvista. Kvar står emellertid intrycket av en ärligt sökande människa, som i anspråkslösa verser vill meddela något av sin inre kamp och sin slutgiltiga förvissning. Formellt har han tagit starka intryck av framför allt Pär Lagerkvist.